

de forskellige Omraader. F. Eks. for Skovbruget er det paa samme, lidet begrundede Maade, at den Kontrol, man har med, at Skove ikke blive ødelagte, en Kontrol, som ubetinget er i det hele Lands Interesse og udelukkende i Almenhedens Interesse, bæres af Skovejerne. Det er egentlig ikke billigt. Men paa et andet og det et stort og vigtigt Omraade indrette vi os ganske anderledes. Vi have en Samfundsinteresse i, at alle Koproducter, vore talrige blomstrende Mejeriers Producter, ere saadanne, at Forbrugerne ikke ere udsatte for Fare. Hele Kontrollen hermed bæres af det offentlige, ikke af Forbrugerne, og dette er egentlig talt det fornøft-begrundede. Andragernes Ønske om, at man vil gaa i en lignende Retning her, har meget for sig. Naar der fremdeles andrages om, at alt det Kød, der har passeret Kontrollen og af denne er fundet tjenligt til Menneskeføde, udleveres til Ejeren til fri Anvendelse uden Reservation af nogen Art, samt om, at der, i Fald der ikke skulde blive paataget Erstatningsbyrde af Staten, dog saa i hvert Tilfælde maatte blive nedsat en Oversynskommission, saa hører det til saadanne Enkeltheder, som jeg her kun skal nævne. Hovedsagen er den at faa ensartede Kontrolbestemmelser, at faa den Grundsætning ført ud i Virkeligheden, at det Kød, der er kontrolleret og fundet godt et Sted, ikke kan kasseres et andet Sted, og at Udgifternes Udredelse ikke ubillig blive, som de ere nu, lagte ensidig paa Slagterne. Det er de væsentlige Krav, som jeg tror, der er Grund til, skønt vi ikke have noget Lovforslag foreliggende i Aar, at give Udtryk for allerede i Aar under disse Forhandlinger, og det skulde glæde mig at høre en Udtalelse fra den højtærede Minister om, at disse Betragtninger maatte blive lagte til Grund for Udarbejdelsen af det Lovforslag om Kød-kontrol, som vi formodentlig ville imødesee i den kommende Samling.

Ordføreren (Jens Bush): Jeg skal kun gøre den lille Bemærkning, at alt det, den ærede Ændringsforslagsstiller har fremført, kan jo maaske nok være meget rigtigt, og Udvalget har heller ikke været blind for, at der maaske var noget ved denne Sag at gøre. Derfor vedtog Udvalget den Beslutning, at de bad mig som Ordfører underhaanden forhandle med Landbrugsministeren om denne Sag, og hvis saa Landbrugsministeren mente, at det var praktisk og rigtigt at henvise Sagen, skulde jeg paa Udvalgets Vegne foreslaa

den henvist, men hvis Forholdet var det, at Ministeren ikke ønskede en Henvisning og ikke troede, at det var praktisk, skulde der ingen Henvisning ske. Dette vil jeg tillade mig at oplyse for det høje Ting for derved at vise, at Udvalget har været klar over, at denne store Sag trængte til, at der blev gjort noget og maaske snarest muligt. Ved min Konference paa Udvalgets Vegne med Landbrugsministeren udtalte han til mig, at han havde den største Interesse for Sagen, men at han netop for Tiden havde den for i Ministeriet — ligesom vi nu under den foregaaende Sag hørte, at Indenrigsministeren havde den vedkommende Sag under Overvejelse i Ministeriet til Udarbejdelse af et Lovforslag — og at han for sit Vedkommende derfor helst ønskede, at den ikke blev henvist nu, da han antog, at han snarest muligt kunde forelægge os noget i den Retning, ogsaa i den Retning, Andragendet forlanger. Dets Enkeltheder skal jeg derfor ikke her komme nærmere ind paa, men jeg har villet oplyse for det høje Ting, at dette er Grunden til, at Udvalget ikke har anbefalet at henvise denne Sag. Naar den ærede Ændringsforslagsstiller nu har hørt Ministerens Motiver, tænker jeg, at han vil tage Ændringsforslaget tilbage, og haaber da, at vi ad Aare og inden altfor lang Tid kunne komme til et Resultat paa dette Omraade, som vi maaske alle kunde være enige om.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Ja, jeg er enig med den ærede Forslagsstiller i, at Kødkontrollen her i Landet langt fra er ordnet paa nogen tilfredsstillende Maade. Det er jo for øvrigt noget, som vel nok erkendes fra næsten alle Sider, og det vil erindres, at for nogle Aar tilbage var der nedsat en Kommission for at drøfte dette Spørgsmaal. Resultatet af Kommissionens Arbejde medførte, at der i de to foregaaende Rigsdagssamlinger blev forelagt et Lovforslag angaaende denne Sag. Det lykkedes imidlertid ikke hverken i sidste eller forrige Rigsdagssamling at komme til noget Resultat med Hensyn til dette Spørgsmaal. Nu skal jeg naturligvis gerne, som det ogsaa blev fremført af den ærede Ordfører, overveje, hvorvidt der maatte være nogen Grund til at forelægge noget Forslag igen i næste Rigsdagssamling, og denne Overvejelse af Sagen skal finde Sted uden Hensyn til, om det foreliggende Andragende bliver henvist eller ej. Jeg maa dog bemærke, at naar Landbrugsministeren i tidligere Rigsdagssamlinger har forelagt et Lovforslag om Kød-